

ΘΕΑΤΡΙΚΗ ΣΚΗΝΗ ΕΛΕΥΣΙΝΑΣ

Μεθοδ.

ΜΗΔΕΙΑ

Ν.Π.Δ.Δ. ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ
ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΥ, ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ &
ΠΡΟΣΧΟΛΙΚΗΣ ΑΓΩΓΗΣ ΔΗΜΟΥ ΕΛΕΥΣΙΝΑΣ

ΘΕΑΤΡΙΚΗ ΣΚΗΝΗ ΕΛΕΥΣΙΝΑΣ

Την παράστασή μας, αφιερώνουμε στη μνήμη του Μποστ.

www.aisxylia.gr

Καλοκαίρι 2013

Τίποτε δεν είναι τυχαίο.

Η “Μήδεια” του Μποστ, από την Θεατρική Σκηνή του Δήμου μας για το 2013, Μποστ για 2^η φορά, μετά τη “Μαρία την Πενταγιάτισσα” και μετά τον περσινό θρίαμβο με το “Μεγάλο μας Τσίρκο” του Ιάκωβου Καμπανέλλη.

Φαίνεται ότι το νήμα που διαπερνά της επιλογές του σκηνοθέτη μας, Δημήτρη Θεοδώρου, είναι μέσω αυτών να γίνει μια ανατρεπτική χαρτογράφηση της σύγχρονης Ελληνικής Πραγματικότητας.

Το γιατί και το πώς φτάσαμε ως εδώ, ερώτημα στα χείλη, - στο μυαλό; - όλων των Ελλήνων σήμερα, πρέπει να βρει ικανές, εδραιωμένες απαντήσεις σε, ιδεολογικά, πολιτικά, κοινωνικά και πολιτισμικά στηρίγματα μεγάλων σύγχρονων έργων. Γιατί οι διανοούμενοι εδώ και καιρό έχουν μιλήσει για τη διεφθαρμένη εξουσία, για την ευκολία των ανθρώπων, εάν δεν υπάρχουν ισχυροί νόμοι, στην κάθε είδους παρανομία, για την αδικία, για την έλλειψη αρετής πολλών εκ των κρατούντων τα σκήπτρα και τις συνέπειές της κτλ. Όμως μας λείπει η παιδεία, δεν γνωρίζουμε ουσιαστικά αυτό που μας κληρονομήθηκε, και κατά την ταπεινή μας άποψη όχι τόσο η λόγια όσο η βιωματική.

Το θέατρο έρχεται να πληρώσει αυτό το έλλειμμα με τον πιο δημιουργικό τρόπο, να διδάξει ψυχαγωγώντας μας, να αναλύσει ανατρέποντας καθεστηκυίες απόψεις και έτσι να καθάρει την ψυχή μας, με άλλα λόγια να συμβάλλει στη συνειδητοποίηση του παρόντος και στην αυτογνωσία μας, για να πορευθούμε με δημιουργικό, δίκαιο και θετικό τρόπο μέσα σε μια δύσκολη, ρευστή και παγκοσμιοποιημένη πραγματικότητα.

Συνεπώς, το όφελος για όλους μας απ’ τη λειτουργία της Θεατρικής Σκηνής είναι τεράστιο, γιατί οι χιλιάδες πλέον που γεύονται το έργο της έχουν στο δισάκι τους πλούσιους καρπούς για το υπόλοιπο του χρόνου.

Να ευχαριστήσουμε, ως εκ τούτου όλους τους συντελεστές, ιδιαίτερα τον σκηνοθέτη Δημήτρη Θεοδώρου, που διδάσκει κάθε χρόνο θεατρικό ήθος και τον Δημήτρη Ανδρώνη για την αφοσίωσή του στην Θεατρική Σκηνή που φέτος απογειώθηκε με την Δωρεάν μουσική επένδυση στο έργο. Τα υπόλοιπα στις 27 Ιουνίου στο Ελαιουργείο.

Γαβριήλ Καμπάνης
Αντιδήμαρχος

Σημείωμα του σκηνοθέτη ...

Αγαπητοί φίλοι θεατές

η Θεατρική Σκηνή με συστηματική δουλειά και θεατρική αγωγή, υπηρετώντας το θέατρο και τον πολιτισμό, συμπληρώνει επτά δημιουργικά χρόνια θεατρικής διαδρομής.

Φέτος επιλέξαμε τον Μποστ. Ένα αφιέρωμα στον αείμνηστο, πολύπλευρο καλλιτέχνη Μέντη Μποσταντζόγλου.

Ετοιμάσαμε και σας παρουσιάζουμε τη Μήδεια.

Με αφορμή την τραγωδία του Ευριπίδη, με οξύτατο σαρκασμό και Αριστοφανικό πνεύμα, δημιούργησε ένα ανατρεπτικό πολιτικοκοινωνικό θεατρικό έργο παρωδία, σάτιρα της σύγχρονης νεοελληνικής πραγματικότητας.

Ο Μπόστειος θεατρικός λόγος με τον υπονομευτικό και βαθιά σαρκαστικό δεκαπεντασύλλαβο, τη λαϊκή ρητορική του δεινότητα, την ηθελημένη ασυνταξία, τη στρέβλωση του λόγου, τη σάτιρα της παθογένειάς μας, αιφνιδιάζει και αποκαλύπτει τα συμπτώματα που προκαλεί ο βιασμός και ευτελισμός που έχει δεχτεί η νεοελληνική μας γλώσσα, τη στρέβλωση των αξιών, την έκπτωση των ανθρώπινων ανιδιοτελών σχέσεων, τον ψεύτικο καθωσπρεπισμό, την κενότητα του πνεύματος και εν τέλει την ιδεολογική μας σύγχυση.

Την πρωτότυπη μουσική της παράστασης συνέθεσε με μαεστρία κι εναρμόνιση στο μπόστειο ύφος ο συνοδοιπόρος σ' αυτό το θεατρικό ταξίδι Δημήτρης Ανδρώνης.

Ευχαριστώ όλους όσους συνετέλεσαν και βοήθησαν σ' αυτήν την παράσταση.

Καλή σας ψυχαγωγία.

Δημήτρης Θεοδώρου

Σημείωμα του συνθέτη ...

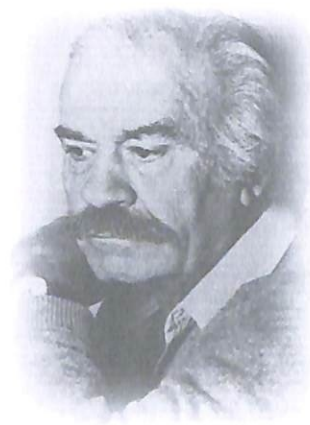
Η μουσική που γράφεται για το θέατρο, οφείλει να υπηρετεί δύο σκοπούς:

1ον να αναδεικνύει το λόγο του συγγραφέα και 2ον να είναι πλήρως εναρμονισμένη με τις προθέσεις του σκηνοθέτη.

Ως προς το 1ο, προσπάθησα, η μουσική των τραγουδιών, να μην περιγράφει την επιφανειακή οντότητα που, ούτως ή άλλως, έχει ο έμμετρος λόγος, αλλά να διεισδύσει "πίσω από τις λέξεις" και να εκφράσει με ήχους το βαθύτερο νόημά τους. Αυτό δεν θα ήταν εφικτό χωρίς την καθοδήγηση και συνεργασία του Δημήτρη Θεοδώρου, που, εκτός του ότι είναι ένας σκηνοθέτης που υπηρετεί το θέατρο με βαθιά γνώση και επαγγελματισμό, είναι και γνώστης του έργου του Μποστ.

Η μουσική που θα ακούσετε, λοιπόν, δεν κομίζει κάτι το νέο και διαφορετικό. Απλά αποτελεί τη "δικιά μας" πρόταση για τη "Μήδεια" του Μποστ.

Δημήτρης Ανδρώνης

Χρυσάνθος (Μποστ) Βοσαντζόγλου

ΧΡΟΝΟΛΟΓΙΟ

1918. 7 Νοεμβρίου, γεννήθηκε στην Κωνσταντινούπολη ο Χρυσάνθος, το δεύτερο από τα τρία παιδιά του Κλεόβουλου και της Ουρανίας Βοσαντζόγλου.

1920. Στη σκιά της επερχόμενης καταστροφής για τον Ελληνισμό της Κωνσταντινούπολης και της Μ. Ασίας, η οικογένεια Βοσαντζόγλου εγκαθίσταται στο Γαλάτσι της Ρουμανίας.

1926. Η οικογένεια του Χρυσάνθου έρχεται στην Ελλάδα. Από το Δημοτικό Σχολείο, το ενδιαφέρον του επικεντρώνεται στη συσσώρευση εγκυκλοπαιδικών γνώσεων και στην εκμάθηση ξένων

γλωσσών. Σε ηλικία οκτώ ετών είναι ο πιο μορφωμένος και πολύγλωσσος πρόσφυγας των Αθηνών. Την ίδια εποχή ανακαλύπτει την αγάπη του και το ταλέντο του στη ζωγραφική. Πρώτο του έργο: Η έρημος της Σακχάρας. Τεχνική του, η εξαγωγή παράλογων συμπερασμάτων από λογικά δεδομένα. Στο γυμνάσιο αποκτά το παρατσούκλι: Μέντης.

1939. Ο Μέντης δημοσιεύει έργα του στα “Νεοελληνικά Γράμματα”. Η οικογένειά του, τον προτρέπει να γίνει καλτοσοβιομήχανος, διότι «οι ζωγράφοι πεθαίνουν στην ψάθα». Δίνει εξετάσεις στη Σχολή Καλών Τεχνών, σε ένα εξάμηνο εγκαταλείπει τις σπουδές του, θέλοντας να αναπτύξει τη δική του τεχνοτροπία.

1940. Υπηρετεί τη στρατιωτική του θητεία με δυσμενή μετάθεση για την εισφορά του σε έρανο υπέρ των Δημοκρατικών του Ισπανικού Εμφυλίου. Κατά τη διάρκεια της κατοχής, συμμετέχει ενεργά στο ΕΑΜ των καλλιτεχνών.

1945. Εκδίδει το πρώτο του βιβλίο: “Ο Άγιος Φανούριος”. Τον επόμενο χρόνο ασχολείται με τη διαφήμιση.

1947. Εργάζεται ως εικονογράφος στον εκδοτικό οίκο Δημητράκου. Στο καθημερινό του δρομολόγιο για τη δουλειά γνωρίζει τη Μαρία Παπαγιαννακοπούλου και μαζί της τον έρωτα.

1948. Στις 16 Δεκεμβρίου παντρεύεται τη Μαρία και τον επόμενο χρόνο γεννιέται ο πρώτος του γιος, ο Κώστας.

1951. Αποκτά το δεύτερο γιο του, τον Γιάννη. Εργάζεται ως βιβλιοθηκάριος στην “Καθημερινή” και εικονογράφος βιβλίων στις εκδόσεις “Ατλαντίς”.

1954 - 58. Εργάζεται στον “Ταχυδρόμο” και εικονογραφεί κείμενα του Κοσμά Πολίτη, του Καραγάτση, του Τσιφόρου, της Φρανσουάζ Σαγκάν κ.α. Ο Μποστ διαμορφώνει σταδιακά το ύφος των σκίτσων του, τα οποία παρουσιάζει με τη μορφή του δεκαπεντασύλλαβου στίχου, δημιουργώντας την ανορθογραφία της “μποσαντζόγλειας γλώσσας” που αποδίδει τη διγλωσσία και την “ανορθογραφία” της ελληνικής κοινωνίας. Έργα του η μαμά Ελλάς, ο γιος της Πειναλέων κι η κόρη της Ανεργίτσα.

1959. Εκδίδεται το βιβλίο του: Σκίτσα του Μποστ σε τρεις εκδόσεις.

1960. Δημοσιεύονται οι “Τραγικές Ιστορίες” στον “Θεατή”.

- 1961.** Γράφει τον “Δον Κιχώτη”. Ο Μίκης Θεοδωράκης μελοποιεί τη “Ρομβία” και τη “Νήσο των Αζορών” σε στίχους Μποστ και εκτέλεση του Γρηγόρη Μπιθικώτση.
- 1962.** Γράφει το πρώτο κινηματογραφικό σενάριο “Το πιθάρι”. Σκηνοθεσία Πολ Σκλάβου, μουσική Γιάννη Μαρκόπουλου με πρωταγωνιστή το Θανάση Βέγγο. Γράφει με το Μίκη Θεοδωράκη την “Όμορφη Πόλη”, που παίζεται με μεγάλη επιτυχία στο θέατρο “Παρκ”.
- 1963.** Συνεργάζεται με την “Αυγή” γράφοντας πολιτικό χρονογράφημα και την “Αλληλογραφία με τον Κόστα” με αφορμή την αναχώρηση του Καραμανλή από την Ελλάδα με ψεύτικο όνομα.
- 1964.** Ολοκληρώνει το έργο του: “Φαύστα, η απολεσθείς κόρη”. Ανεβαίνει στο θέατρο “Βεάκη” και στο θέατρο “Αυλαία” Θεσσαλονίκης. Στις εκλογές συμμετέχει με την ΕΔΑ και συνυποψήφιους τους: Μίκη Θεοδωράκη, Γ. Ρίτσο, Τ. Λειβαδίτη, Κ. Βάρναλη.
- 1967.** Η δικτατορία τον καλεί να αποκηρύξει τον “αντεθνικόν κομμουνισμόν”. Στην κηδεία του Παπανδρέου συλλαμβάνεται ο γιος του Γιάννης, 16 ετών, καταδικάζεται σε φυλάκιση και αποβάλλεται από όλα τα Δημόσια Σχολεία.
- 1973.** Ανεβαίνει με μεγάλη επιτυχία στο θέατρο “Αμιράλ” το έργο του “Εκλογές του Μποστ”. Στο Άλσος Παγκρατίου η περιβόητη παράσταση του “Ελεύθερου Θεάτρου”, “Και συ χτενίζεσαι”.
- 1974.** Γράφει την “Εθνική Κωμωδία”, που ανεβαίνει στο θέατρο “Αμιράλ”.
- 1977.** Γράφει με τον Κ. Μουρσελά το έργο “Εφημερέβομεν”, που ανεβαίνει στο θέατρο “Σμαρούλα”.
- 1979.** Ανεβαίνει στο καφεθέατρο “Λήδρα” το έργο του “Ιστορικές Ιστορίες”, μια πικρή αναδρομή στην ιστορία της Ελλάδας.
- 1980.** Θεσσαλικό θέατρο: “Της Λαρίσης το ποτάμι”.
- 1981.** Υποψήφιος βουλευτής του ΚΚΕ. Θεσσαλικό Θέατρο: “Χαιρέτα μου τον Πλάτανο”.
- 1982.** Θέατρο Λυκαβηττού. “Ελεύθεροι Καλλιτέχνες”: Μαρία Πενταγιώτισσα.
- 1983.** Συμμετέχει με έργα του στον “Ελληνικό Μήνα” της Βιέννης.
- 1986.** Η “Ομάδα Θέαμα” παρουσιάζει το έργο του: “Στο βάθος μύθος”. Η πρώτη παράσταση κόμικς.
- 1987.** Θέατρο “Σμαρούλα”: “40 χρόνια Μποστ”. Θέατρο ΣΤΟΑ: “Φαύστα”, Θ. Παπαγεωργίου - Λ. Πρωτοψάλτη.
- 1993.** Θέατρο ΣΤΟΑ: Ανεβαίνει το έργο του “Μήδεια” και γνωρίζει τεράστια επιτυχία. Σκηνοθεσία Θανάση Παπαγεωργίου με πρωταγωνίστρια τη Λήδα Πρωτοψάλτη.
- 1994.** Θέατρο Ερμού: “Εφεβρέτης”.
- 1995.** Θέατρο ΣΤΟΑ: Ανεβαίνει με μεγάλη επιτυχία το έργο του “Ρωμαίος και Ιουλιέτα”

Στις 13 Δεκεμβρίου ο Μποστ κλείνει τα μάτια του για πάντα.

Χαιρετισμός

Έχω την καλή τύχη και την τιμή να είμαι φίλος του Μέντη Μποσταντζόγλου. Είναι ένας άνθρωπος εσωστρεφής, αλλά κάθε άλλο παρά μισάνθρωπος. Ζει σε δύο κόσμους τελείως ξεχωριστά, τον κόσμο τον δικό του και τον κόσμο των άλλων, με την ίδια συμμετοχή και ευκολία.

Ο Μποστ δεν είναι ένας συνηθισμένος ζωγράφος και συγγραφέας. Δεν είναι ένας γελοιογράφος ή χιουμορίστας. Είναι ένας ιστορικός της Ελλάδας, που καταγράφει με χιούμορ εδώ και πενήντα χρόνια την πορεία του τόπου μας. Το έργο του δεν είναι η προσωπική αγωνία του ανθρώπου, μια υπαρξιακή μοίρα, αλλά η περιπέτεια του Έθνους. Το χιούμορ του δεν κρύβει ειρωνεία ούτε θυμό, διαποτίζεται από μια τρυφερότητα, κατανόηση και κάποια ανοχή ακόμα και γι'αυτά που εχθρεύεται. Μπορεί να γελοιοποιεί πρόσωπα και καταστάσεις, αλλά κάπου αισθάνεται πως το κάνει σαν πατέρας που περιγράφει τις αταξίες των παιδιών του.

Είναι ο μοναδικός ζωγράφος και συγγραφέας του ελληνικού τοπίου των τελευταίων δεκαετιών και ο υπερρεαλιστικός του τρόπος έκφρασης έχει μια δική του λογική που σε κάνει να ομολογήσεις πως «πολύ σωστά έτσι είναι». Ο Μποστ είναι διαχρονικός και Έλλην. Κινείται μέσα στην ελληνική ιστορία «σαν να ήταν χθες». Από τον Περικλή, τον Κωνσταντίνο τον Παλαιολόγο, τον Κολοκοτρώνη δεν υπάρχει διαφορά χρόνου. Είναι και ζούνε όλοι μαζί από πάντα και τώρα.

Η ελληνική σημαία είναι το σύμβολο όλων των αιώνων και κυματίζει τόσο στην Ακρόπολη όσο και στα τείχη του Βυζαντίου. Η Ελλάδα είναι μία και μοναδική κι όλα όσα συμβαίνουν είναι επεισόδια μέσα στην αθανασία της.

Ακόμα και στις νεκρές φύσεις του είναι ελληνικός. Εκείνη η ζουμερή φέτα καρπούζι. Ο ίδιος αληθινά ταπεινός δεν ενδιαφέρεται να προβάλει το έργο του. Τη δουλειά μου κάνω, λέει. Φίλος διακριτικός και ειλικρινής. Αλλά πάνω από όλα ο Μέντης ο Μποσταντζόγλου είναι ο Μεγάλος Ελληνικός...

ΠΕΤΡΟΣ ΑΜΠΑΤΖΟΓΛΟΥ

Λογοτέχνης

ΘΕΑΤΡΙΚΗ ΣΚΗΝΗ ΕΛΕΥΣΙΝΑΣ

Μποσζ.

ΜΗΔΕΙΑ

Σκηνοθεσία - Κοστούμια: Δημήτρης Θεοδώρου

Μουσική: Δημήτρης Ανδρώνης*

Το σκηνικό βασίζεται σε σκίτσα του Μποστ.

Σκηνικός Διάκοσμος: Χριστίνα Χατζηνεοφύτου

ΔΙΑΝΟΜΗ

ΤΡΟΦΟΣ Έλενα Κακαρή

ΚΑΛΟΓΡΙΑ Δέσποινα Ζουμή

ΜΑΝΑ Τασία Μπρέμπου

ΨΑΡΑΣ Σταύρος Χανάς

ΜΗΔΕΙΑ Ελένη Πέππα

ΟΙΔΙΠΟΔΑΣ Βαγγέλης Καλαντζής

ΑΝΤΙΓΟΝΗ Άννα Φιλιμέγγα

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ Σταύρος Χανάς

ΚΑΛΟΓΕΡΟΣ Βαγγέλης Καλαντζής

ΙΑΣΟΝΑΣ Σταύρος Χανάς

ΕΞΑΓΓΕΛΟΣ Βάσω Σπανούδη

ΧΟΡΟΣ

Βάσω Σπανούδη - Μαρία Αντωνίου - Ναυσικά Ελευθερίου - Άννα Φιλιμέγγα

Μαρία Αντωνίου - Πανά - Γεωργία Μανώλη - Κωνσταντίνα Δημητρίου

Αθηνά Αντωνίου - Νατάσσα Μενή - Δέσποινα Ζουμή - Νάντια Μπαρμπούτη

Κοστούμια: Βεστιάριο

Περούκες: Μήτιας

Φωτογράφιση: Βούλα Ανδρώνη

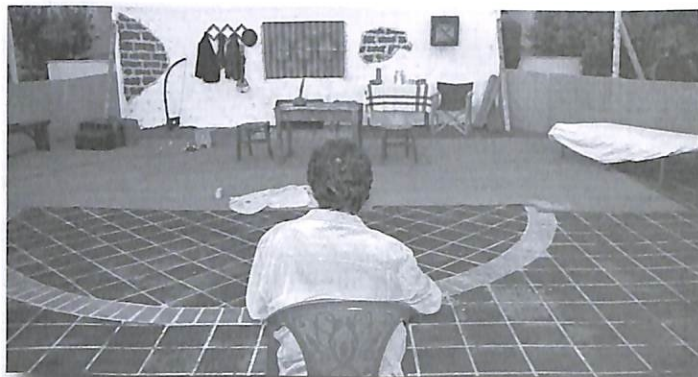
Επιμέλεια προγράμματος: Δημήτρης Ανδρώνης - Δημήτρης Θεοδώρου

**Το τραγούδι “Στου πάθους την κορύφωση ...” είναι του Βασίλη Δημητρίου,
από την παράσταση του Θεάτρου “ΣΤΟΑ”*

Ο Τύπος έγραψε ...

“ΑΥΤΟΣ ΕΙΝΑΙ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ”

31^η Μαΐου, 1^η Ιουνίου και 2 Ιουνίου, ήταν οι ημέρες που επελέγησαν για να παρουσιαστεί η τέλεια επιμελημένη και καλό – προβαρισμένη θεατρική παράσταση «Το Πανηγύρι». Το παρουσίασε η θεατρική ομάδα του ΠΟΔΕ, στο θεατράκι του Πάρκου Αναψυχής Αλωνιών Γ. Κουβίδη, στον Παράδεισο Ελευσίνας, από τον 10μελή ερασιτεχνικό θίασο, που πραγματικά δεν έχει να ζηλέψει τίποτα από τους θιάσους που αποτελούνται από επαγγελματίες ηθοποιούς ...

Ο Πολιτισμός, με τα περίσσια της νεοελληνικής τέχνης στοιχεία, το βράδυ της Πέμπτης 31^{ης} Μαΐου, είχε την τιμητική του στο μικρό Θεατράκι του Πάρκου Αναψυχής του Δήμου Ελευσίνας και ένας από τους πολλούς τυχερούς θεατές που μοιράστηκε τη χαρά των συντελεστών και των πρωταγωνιστών αυτής της μεγάλης επιτυχίας ήμουν και εγώ! Ο Πολιτισμός, αυτή η μεγάλη κληρονομιά, που μας άφησαν οι Αρχαίοι μας πρόγονοι, φαίνεται πως καλά κρατεί ακόμα στις ψυχές των πραγματικών εραστών της τέχνης, που κάνουν τα πάντα αφιλοκερδώς, γράφοντας, σχεδιάζοντας, δημιουργώντας και παρουσιάζοντας στο κοινό αριστουργήματα ...

Σε όλους τους συντελεστές που αποτέλεσαν τη θεατρική ομάδα και για την υπέροχη προσφορά τους στο κοινό, θα ευχηθώ ολόψυχα συνεχείς επιτυχίες.

Η θεατρική αυτή παράσταση, πάντως αποτελεί θεμέλιο λίθο για την πόλη της Ελευσίνας και είναι ικανή, να δείξει ξανά τον χαμένο δρόμο, προς τον Πολιτισμό! ...

Βασίλης Στεφάνου - ΘΡΙΑΣΙΟ – 4 Ιουνίου 2007

“ΚΑΤΑΜΕΣΤΟ ΤΟ ΘΕΑΤΡΑΚΙ ΣΤΑ ΑΛΩΝΙΑ”

Μάγεψαν “Οι Χωριάτες” από τη Θεατρική Σκηνή του Πολιτιστικού Οργανισμού Δήμου Ελευσίνας. Το χειροκρότημα δεκάδων θεατών οι οποίοι βρέθηκαν στην πρεμιέρα του θεατρικού έργου «Οι Χωριάτες» απόλαυσε ο θίασος της Θεατρικής

Σκηνής του Πολιτιστικού Κέντρου Ελευσίνας, την Πέμπτη 29 Μαΐου το βράδυ στις 9:00μ.μ. στο Θέατρο Αλώνια στον Παράδεισο Ελευσίνας.

Σημειώνουμε ότι την παράσταση παρακολούθησαν πολλοί τοπικοί φορείς και το Σαββατοκύριακο 30 και 31 Μαΐου μεταξύ των οποίων ο Δήμαρχος Ελευσίνας κ. Γ. Αμπατζόγλου και ο Πρόεδρος του Π.Ο.Δ.Ε. κ. Γ. Καμπάνης, ο Αντιπρόεδρος κ. Δ. Ανδρώνης κ.α. ενώ σήμερα μάλιστα δίνεται ακόμη μία παράσταση.

«Οι Χωριάτες» είναι ένα έργο που έγραψε στις αρχές του 16^{ου} αιώνα ο Άντζελο Μπεόλκο – που είχε το καλλιτεχνικό όνομα Ρουτζάντε – και διασκεύασε στα μέσα του 20^{ου} αιώνα ο γάλλος ηθοποιός και σκηνοθέτης Αντρέ Ζιλ. Το έργο γράφτηκε σε μια εποχή που κυριαρχούσε στο θέατρο η Commedia Rusticall η αγροτική κωμωδία – πρόδρομος της Commedia dell Arte και καταγράφει τη ζωή των χωρικών στη Βόρεια Ιταλία, στο πέρασμα από το Μεσαίωνα στην Αναγέννηση.

ΕΠΙΚΑΙΡΟΤΗΤΑ - 2 Ιουνίου 2008

“ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΕΛΕΥΣΙΝΑ”

Ένας συνδυετικός κρίκος που ετούτη τη φορά φανερώνει ότι είναι αδύνατο να διασπαστεί, διότι την αλυσίδα του αποτελούν, άξιοι συνεχιστές του Ελληνικού Πολιτισμού!!!

Στο κατάμεστο από θεατές ανοιχτό θεατράκι στ’ Αλώνια, στον Παράδεισο της Ελευσίνας, την Πέμπτη το βράδυ 29 Μαΐου του 2008 η ΘΕΑΤΡΙΚΗ ΣΚΗΝΗ του ΠΟΔΕ, πραγματοποίησε με μεγάλη επιτυχία την πρεμιέρα της θεατρικής παράστασης «Οι Χωριάτες».

Με δάσκαλο τον επαγγελματία στο είδος του, σκηνοθέτη – ηθοποιό Δημήτρη Θεοδώρου παρουσίασαν με μεγάλη επιτυχία στο κοινό, το έργο που διασκεύασε στα μέσα του αιώνα ο Γάλλος ηθοποιός και σκηνοθέτης Αντρέ Ζιλ από την τριλογία που έγραψε 5 αιώνες περίπου πριν το 1522 ο Ρουτζάντε. Δεν θα σπαταλήσω τον πολύτιμο χώρο της στήλης μου σε περιγραφές γύρω από την υπόθεση του έργου, υποχρέωση δική μου είναι να μεταφράσω τα χειροκροτήματα των θεατών που παρακολούθησαν την παράσταση σε λέξεις, όχι για να δωροδοκήσω το «τιμ» των συντελεστών αυτής της επιτυχίας, αλλά για να τους ευχαριστήσω εκ μέρους όλων, που τόσο απλά, αθόρυβα και δίχως την κατασπατάληση του Δημόσιου χρήματος, συνεχίζουν να διατηρούν τον Πολιτισμό μας, προσφέροντας πλουσιοπάροχα θέαμα στους νησιτικούς ολιγαρκείς πολίτες αυτής της γης που λέγεται Ελλάδα!!! Εκατοντάδες τυχεροί θεατές είχαν την ευκαιρία για τέσσερις συνεχείς παραστάσεις 29, 30, 31 Μαΐου και 1^η Ιουνίου να απολαύσουν εντελώς δωρεάν τους “Χωριάτες”. Όσοι δεν κατάφεραν να δουν την παράσταση αυτή, ελπίζω πως θα τους δοθούν ευκαιρίες μιας και η ΘΕΑΤΡΙΚΗ ΣΚΗΝΗ έχει ήδη κλεισμένες παραστάσεις σε γειτονικούς Δήμους και όχι μόνο!!!

Το «τιμ» των συντελεστών, δεν αποτελείται μόνο από τον σκηνοθέτη και τους ηθοποιούς, αλλά και από τον καταπληκτικό δάσκαλο της μουσικής και Αντιπρόεδρο του ΠΟΔΕ Δημήτρη Ανδρώνη που δίδαξε στους ηθοποιούς τα τραγούδια της παράστασης, τον άνθρωπο που έγραψε την καταπληκτική μουσική του έργου Κυριάκο Σφέτσα, την χορογράφο Μαρία Βαλαβάνη, τη μεταφράστρια Ελπίδα Μπραουδάκη και δεν πρέπει να παραλείψω να αναφέρω και τον Πρόεδρο του ΠΟΔΕ Αντιδήμαρχο Γαβριήλ Καμπάνη που με την αμέριστη συμπαράστασή του, αλλά και την εμπιστοσύνη του στους καλλιτέχνες, έφεραν το τμήμα αυτό του Πολιτιστικού Οργανισμού της Ελευσίνας, στο ψηλότερο βάθρο της Πόλης για δεύτερη συνεχόμενη χρονιά!!!

Βασίλης Στεφάνου ΘΡΙΑΣΙΟ – 2 Ιουνίου 2008

“ΕΠΙ... ΣΚΟΠΩΝ” του Γιάννη Γαβαλά

Η μακάρια αδιαφορία των Ελευσίνιων για τον πολιτισμό δεν μπορεί να χρεώνεται μόνο στους ίδιους. Αυτό φάνηκε και πέρυσι και φέτος από τη συμμετοχή και τον ενθουσιασμό των θεατών στις παραστάσεις της τοπικής θεατρικής σκηνής που αποτελεί θεσμό. Θεσμό όχι με την έννοια της επιβολής και της προβολής του αλλά θεσμό στη συνείδηση του απλού πολίτη που διαθέτει τρόπους να εκτιμά, να επικροτεί και να δείχνει την ικανοποίησή του ...

Η νεόκοπη λοιπόν θεατρική σκηνή της Ελευσίνας με την ενίσχυση και υποστήριξη του Δήμου, έκανε φέτος ένα θαυμαστό ακόμη βήμα, ανεβάζοντας για τέσσερις συνεχείς παραστάσεις στο μικρό θεατράκι του πάρκου κυκλοφοριακής αγωγής στα Αλώνια, το έργο του Ρουτζάντε «Χωριάτες» μια πολύ επιτυχημένη

συρραφή που έκανε ο Γάλλος ηθοποιός Αντρέ Ζυλ γύρω στα 1950 από έργα του Ρουτζάντε (Αντζελο Μπεόλκο 1502-1542) ...

Αν κρίνει κανείς από το έργο που παρουσιάστηκε από τη θεατρική σκηνή, στον Ρουτζάντε υπάρχουν πρόδρομα στοιχεία του Λόρκα, του Μπρεχτ αλλά ακόμη και του μοντέρνου θεάτρου. Οι διάλογοί του είναι εμπνευσμένοι, η δομή των σκηνών του στέρεη και ευέλικτη, έτσι που να προσφέρεται σε σύγχρονες επεμβάσεις, αναγωγές και τροποποιήσεις, μεγάλα δώρα για έναν σκηνοθέτη που βρίσκει στα παλιά κείμενα αφορμές για να τονίσει το στίγμα της εποχής του, να προωθήσει την αμεσότητα και να κεντρίσει το ενδιαφέρον του θεατή. Τίποτα από αυτά δεν έλειψε από την παράσταση που ενορχήστρωσε με απίθανο ρυθμό, ενεργητικότητα και αποτελεσματικότητα ο σκηνοθέτης Δημήτρης Θεοδώρου, άνθρωπος που του οφείλουμε μια ειλικρινή, σπινθηροβόλα και ευχακή παράσταση, προωθημένη ιδιοσυγκρασιακά που τόνιζε τους προβληματισμούς του συγγραφέα και τους ενέτεινε. Και μόνο να σκεφτεί κανείς πως ένα ερασιτεχνικό αδοκίμαστο σύνολο, με διαφορετικής δυναμικότητας και δυναμικής ηθοποιούς, λειτούργησε κατ' ομοφωνία τέλεια, μπορεί να δικαιολογήσει την παραδοχή για την αξιοσύνη του σκηνοθέτη και γίνεται αφορμή για να προβάλει πίσω απ' όλα αυτά ένα μεγάλο ερωτηματικό για τις κρυμμένες δυνάμεις των ανώνυμων που κάνουν, μερικές φορές, όπως μ' αυτή την παράσταση, κυριολεκτικά σκόνη παραστάσεις επαγγελματικών θιάσων που διαθέτουν πείρα, μέσα και χρήμα για να πετύχουν αυτό που κάνουν. Συγκρίνοντας την παράσταση με μερικές άλλες, αριστοφανικές κυρίως, που είδαμε στο φεστιβάλ Αθηνών, την Επίδαυρο και τα «Αισχύλεια» βεβαίως, μπορούμε να ισχυριστούμε ότι αυτή ήταν ιδιαίτερα χυμώδης και άμεση. Για τη μουσική, επίσης (Κυριάκος Σφέτσας), την αναπαραγωγή και διδασκαλία των τραγουδιών (Δημ. Ανδρώνης), που συνέβαλε στο εγχείρημα παντοιοτρόπως... Ένα μπράβο όμως ανήκει και στον πολιτιστικό οργανισμό του Δήμου που φαίνεται πως έχει ενστερνισθεί την ιδέα για την προώθηση του ερασιτεχνικού θεάτρου, πρότασή μας που, όταν διατυπώθηκε στα πλαίσια της Επιτροπής Αισχυλείων, έπεσε περίπου στο κενό ...

Για να δώσουμε και μερικές αποδείξεις για την αποδοχή που είχε η παράσταση των «Χωριατών», αναφέροντας πως ο θιάσος έχει προσκληθεί να παρουσιάσει το έργο στη Νίκαια, το Χαϊδάρι, την Κηφισιά, το φεστιβάλ Αναγεννησιακού θεάτρου στο Ρέθυμνο και βέβαια στα «Αισχύλεια» (19/9). Να πούμε έστω και προκαταβολικά, ότι η παράσταση αυτή θα αποτελέσει και πάλι την αιχμή του δόρατος στις καλοκαιρινές εκδηλώσεις που έχουν προγραμματιστεί, έστω κι αν φέτος το πρόγραμμα περιλαμβάνει αρκετές αξιόλογες μετακλήσεις.

ΔΙΑ ΤΑΥΤΑ - Αύγουστος 2008

“ΘΕΛΕΙ ΟΡΑΜΑ ΚΑΙ ΤΟΛΜΗ Ο ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ”

Πώς να μη γράψεις για τη δουλειά των μεγάλων παιδιών της θεατρικής ομάδας του ΠΟΔΕ. Για την επαγγελματικά ερασιτεχνική δουλειά τους στο θεατρικό σανίδι και την εθελοντική προσφορά τους.

Μικρό διαμαντάκι στο «φο μπιζού» πολιτιστικό μας δαχτυλίδι, οι «Χωριάτες» τους, μας έλυσαν με πολιτιστικό φως, ένα πανέμορφο σούρουπο αρχές του καλοκαιριού στο μικρό θεατράκι των Αλωνιών. Χωρίς ίχνος κορεσμού, θέλω να τους απολαύσω ξανά στα πλαίσια των Αισχυλείων. Δεν έχουν τίποτε να ζηλέψουν ή να φοβηθούν απέναντι σε οποιοδήποτε καταξιωμένο και ακριβοπληρωμένο επαγγελματικό θίασο.

Με την προσφορά τους αυτή γκρεμίζουν τα επιχειρήματα υπέρ των αναπόφευκτα δαπανηρών επιλογών. Τους οφείλω και τους οφείλουμε όλοι ένα μεγάλο ευχαριστώ.

Γρηγόρης Κοροπούλης - ΔΙΑ ΤΑΥΤΑ - Αύγουστος 2008

“ΜΑΡΙΑ ΠΕΝΤΑΓΙΩΤΙΣΣΑ”

Η σουρεαλιστική κωμωδία «Μαρία Πενταγιώτισσα» του Μποστ, σε σκηνοθεσία του Δημήτρη Θεοδώρου, προετοιμάζεται ήδη από την θεατρική σκηνή του Πολιτιστικού Οργανισμού του Δήμου Ελευσίνας για να παρουσιαστεί φέτος το καλοκαίρι στο «Θέατρο στ' Αλώνια», στον Παράδεισο Ελευσίνας.

Η Μαρία Πενταγιώτισσα ζει σε μια εποχή που το ελληνικό έθνος αγωνίζεται για να σταθεί όρθιο μετά την απελευθέρωσή του από τον Οθωμανικό ζυγό. Όταν λοιπόν, πολλοί από τους επαναστάτες του Αγώνα, θεωρούσαν ότι το κράτος που προέκυψε από την επανάσταση, τους ανήκε και θα τους ανήκε για πάντα, η Μαρία Πενταγιώτισσα με όπλο την ομορφιά και την δυναμικότητά της, επαναστατεί κατά του άντρα αφέντη, με αποτέλεσμα η μορφή της να αποτελέσει χωρίς υπερβολή, σύμβολο για την εποχή για να γίνει στη συνέχεια τραγούδι, μυθιστόρημα, κινηματογραφική ταινία και θεατρικό έργο.

Ο Μποστ λοιπόν «αδράττει την ευκαιρία» και με τον δικό του ανορθόδοξο και πολλές φορές «ανορθόγραφο»... τρόπο, δημιουργεί τη δική του Πενταγιώτισσα. Με σπαρταριστούς δεκαπεντασύλλαβους και τους ευρηματικούς διαλόγους του, ο Μποστ πραγματεύεται με ιδιαίτερο τρόπο τα κακώς κείμενα της ελληνικής κοινωνίας και τον ανήθικο καθωσπρεπισμό της ψευτοηθικής μας.

Μια μουσικοχορευτική, κοινωνικοπολιτική, διαχρονική σάτιρα, που με χιούμορ και σαρκασμό χλευάζει απροκάλυπτα τον νεοπλουτισμό και την διαφθορά, που όσα χρόνια κι αν περάσουν, εξακολουθούν να παραμένουν πάντα επίκαιρα.

Μαρία Αναστασοπούλου - ΑΤΤΙΚΑ - 30 Απριλίου 2009

“Από τους Πενταγιούς στην Ελευσίνα...”

Τσάμικα, καραγκούνες, αντάρτικα, άριες, ρεμπέτικα, ζειμπέκικα, ταγκό, ντίσκο, καν-καν. Με αυτήν τη σουρεαλιστική μουσική μύξη ντύνει ηχητικά μια εξίσου σουρεαλιστική κωμωδία, την Μαρία Πενταγιώτισσα, έτσι όπως την διάβασε και την...

αναδόμησε ο μεγάλος μας Μποστ, η Θεατρική Σκηνή του Δήμου Ελευσίνας και την παρουσιάζει από χθες έως και την Κυριακή στο «Θέατρο στ' Αλώνια» της πόλης, στον Παράδεισο, κοντά στο Πάρκο Κυκλοφοριακής Αγωγής, στις 9.15 μ.μ

Ο Μέντης Μποστατζόγλου, με όργανο τους σπαρταριστούς του δεκαπαντασύλλαβους και τη μαστοριά της σάτιρας και της παρωδίας, πλάθει τη δική του Μαρία, που στην ποδιά της σφάζονται... όλα τα κακώς κείμενα της ελληνικής κοινωνίας, από την αρχαιότητα μέχρι σήμερα! Πλάθοντας έτσι μια μουσικοχορευτική κοινωνικοπολιτική σάτιρα, στηριγμένη στην ανατρεπτική χρήση της γλώσσας, που στο στόχαστρο της μπαίνει η κενότητα της εθνικόφρονης ρητορείας, ο καθωσπρεπισμός, η ματαιοδοξία...

Η σκηνοθεσία της παράστασης της Θεατρικής Σκηνής είναι του Δημήτρη Θεοδώρου. Τα κουστούμια που χρησιμοποιούνται βασίζονται στα σχέδια του Γιάννη Τσαρούχη. Η μουσική του Δημήτρη Λέκκα και η μουσική διδασκαλία του Δημήτρη Ανδρώνη, η ζωγραφική του σκηνικού της Μαρίας Τερζή. Ερμηνεύουν οι: Βάσω Παπασπύρου, Σταύρος Χανάς, Γιώργος Στεφανίδης, Ιωάννα Ρενιέρη, Μαίρη Μαρούγκα, Παναγιώτης Κώνστας, Σοφία Παντάλη, Βαγγέλης Καλαντζής, Βασίλης Μόσιος, Ανδρέας Παπακώστας, Λαμπρινή Καλαντζή και Όλγα Ζώτου.

ΑΥΓΗ - 19 Ιουνίου 2009

“ΜΑΡΙΑ ΠΕΝΤΑΓΙΩΤΙΣΣΑ”

ΚΩΜΩΔΙΑ του Μποστ, από την θεατρική Σκηνή του Δήμου Ελευσίνας. Με αφορμή το γνωστό ποιμενικό ειδύλλιο, ο Μποστ στήνει μια σπαρταριστή σουρεαλιστική παρωδία ηθών, στιγματίζοντας καίρια την κενότητα, την ημιμάθεια, την περιρρέουσα σοβαροφάνεια της κοινωνίας και τον ανήθικο μανδύα της ψευτοηθικής. Σκηνοθ. – Σκην. – Κοστ.: Δημήτρης Θεοδώρου, Μουσ.: Δημήτρης Λέκκας, παράσταση στις 19/9 και ώρα 20:30 στο ΠΑΛΑΙΟ ΕΛΑΙΟΥΡΓΕΙΟ ΕΛΕΥΣΙΝΑΣ (Σαπωνοποιείο Χαριλάου).

ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ - 17 Σεπτεμβρίου 2009

“ΕΠΙ... ΣΚΟΠΩΝ” του Γιάννη Γαβαλά

«Ελευσινιακή Δημιουργία» και «παραγωγή πολιτισμού» είναι φράσεις που επικοινωνιακά μπορεί να παίζουν το ρόλο τους αλλά δεν έχουν καμιά σχέση με την πραγματικότητα. Αν αξίζει αυτόν τον τίτλο κάποια παρουσία στις εκδηλώσεις είναι το θεατρικό ντόπιο σχήμα που μετά το «Πανηγύρι» του Κεχαΐδη και τους «Χωριάτες» του Ρουτζάντε, τις δυο προηγούμενες χρονιές, παρουσίασε φέτος τη κωμωδία του Μποστ «Μαρία Πενταγιώτισσα» με επιτυχία. Ο Δημήτρης Θεοδώρου προσεκτικός και άξιος σκηνοθέτης έκανε πάλι την υπέρβασή του, μετατρέποντας τους ερασιτέχνες ηθοποιούς του σε συμπαγές και αποτελεσματικό σχήμα απαλύνοντας τις αντιφάσεις του έργου του Μποστ παρουσιάζοντάς το όχι σαν έργο με αντιμυθικές και αποδομητικές αξιώσεις αλλά σαν ένα ανάλαφρο επιθεωρησιακό θέαμα. Με την ευκαιρία να θυμηθούμε ότι ο Μέντης Μποσταντζόγλου προδικτατορικά δημοσίευσε στην εφημερίδα «Ελευθερία» σκίτσα με σχόλια επί της πολιτικής επικαιρότητας που εκδόθηκαν όλα μαζί μεταπολιτευτικά από τις εκδόσεις «Κείμενα» σε δύο τόμους. Ήταν η εποχή που το να δηλώνεις αριστερός ήταν δύσκολο και όχι πρόπον. Τα θεατρικά του που ακολούθησαν και είχαν βάση τα σχέδια και κείμενά του αποδείχτηκαν ότι, ενώ στην εποχή τους λειτουργούσαν, μεταδίδοντας ντελiriaκή ταύτιση, διαχρονικά απαιτούν προσθήκες και ξεκαθαρίσματα. Έτσι σήμερα τα συχνά – πυκνά ανεβάσματά τους έχουν να αντιμετωπίσουν φεμινιστικές, ακόμη και αντιρατσιστικές αντιρρήσεις. Αν δεν τονίσει ο σκηνοθέτης την επιθεωρησιακή αχρονική φύση τους κινδυνεύει να χαθεί το γέλιο και οι

λεκτικές εξυπνάδες. Δύσκολο έργο που φάνηκε ότι ο σκηνοθέτης της παράστασης είχε κατά νου και προσπάθησε να εφεύρει τρόπους για να στηρίξει την επιλογή του έχοντας μοναδικό αντίπαλο τις προηγούμενες επιδόσεις του. Η κάπως διεξοδική αναφορά στο εγχείρημα έχει τη σημασία της γιατί η στήριξη της τοπικής θεατρικής προσπάθειας έχει μεγαλύτερη αξία σε σύγκριση με την αναφορά στις πληρωμένες μετακλήσεις θιάσων και μουσικών σχημάτων που έχουν κι αυτές τη θέση τους, αν γίνονται όπως πρέπει και όχι με την αχορταγίλα του ψαρωμένου νεοφώτιστου πολιτιστικού πράκτορα ...

Το έργο του Γιώργου Χασάπογλου “Κουραμπιέδες” ανέβασε εφέτος η Θεατρική Σκηνή του Δήμου Ελευσίνας, η οποία είναι θεσμός πλέον και κάθε καλοκαίρι δημιουργεί με τις παραστάσεις της όλο και μεγαλύτερες προσδοκίες. Το φετινό έργο καθρεφτίζει την εικόνα του νεοέλληνα όπως δημιουργήθηκε στις δεκαετίες '70 και '80, όταν ο απλός πολίτης άρχισε να αντιγράφει τα πρότυπα της κατανάλωσης ξεπερνώντας το υλικό δυναμικό του, βοηθώντας έτσι να χτιστεί ένα ουτοπικό μέλλον με αποτέλεσμα τη σημερινή κατάσταση, που μέσα από την ψεύτικη ευμάρεια αναδύεται ένα διαλυμένο εγώ έτοιμο να συμβιβαστεί και να υποκύψει. Το έργο δίνει ρεαλιστικά αυτήν την φθορά διακόπτοντας την ρεαλιστική αλληλουχία με σκηνές σχολίου μπρεχτικού τύπου, θέλοντας να καταστήσει σαφές το πιστεύω του συγγραφέα για τον εκπαισμό της κατώτερης και μεσαίας τάξης κυρίως και την αναληψία των μεγαλοαστών, που караδοκούν να εκμεταλλευτούν τις καταλυτικές αδυναμίες του εργαζόμενου, που είναι έτοιμος να τις ικανοποιήσει ακόμα και προδίδοντας φιλικούς και συγγενικούς δεσμούς.

Ο συγγραφέας μ' ένα σατιρικό οίστρο που σπάζει κόκκαλα φτιάχνει ένα δίχτυ ζοφερής έντασης που παγώνει το χαμόγελο, θυμίζοντας στον θεατή μερικές από τις υποχρεώσεις στις οποίες οφείλει να μείνει πιστός για να έχει απαιτήσεις συμμόρφωσης από τους άλλους. Ο τίτλος του έργου δεν παραπέμπει μόνο στη βιοτεχνία που οι πρωταγωνιστές του έργου – Αντώνης και δάσκαλος συμφώνησαν να ιδρύσουν συνεταιρικά, σχέδιο που προδοτικά ο Αντώνης αθέτησε συμμαχώντας με το αφεντικό του αντί μιας παροχής – δόλωμα. Συμβολικά “Κουραμπιέδες” είναι εκείνοι που σαν τον Αντώνη χτίζουν το μέλλον τους καταπατώντας δεσμούς και πιστεύω, επενδύοντας σε μια προσωπική αμοιβή που έχει το βάρος των ιδεών που εγκαταλείπουν για χάρη της.

Συμβολικό επίσης είναι το επάγγελμα του δασκάλου που παραπέμπει στις καθαρά πνευματικές ποιότητες, στις οποίες μένει πιστός το ένα από τα δύο κεντρικά θεατρικά πρόσωπα.

Η παράσταση τελικά ήταν πιστή στο νόημα του έργου. Ο σκηνοθέτης Δημήτρης Θεοδώρου έδωσε μια εικόνα της κοινωνίας της εποχής που διαδραματίζεται το έργο ακροβατώντας μεταξύ ρεαλισμού και φαντασίας χωρίς να φτηναίνει το περιεχόμενο του έργου προς χάριν της εύκολης παρακολούθησης από τους θεατές. Με κάποιες πρωτοπόρες εφαρμογές ζήτησε μια παρακολούθηση ενεργή δίνοντας όμως κλειδιά ικανά να κινητοποιήσουν τις κρυμμένες δυνάμεις όλων μας καθώς το έργο παραπέμπει συνειρμικά και στις σημερινές οικονομικές συνθήκες. Ένα μπράβο αξίζουν όλοι οι ηθοποιοί της παράστασης και ιδιαίτερα το ζευγάρι των πρωταγωνιστών. Επίσης το ζευγάρι του επιχειρηματία και του τροβαδούρου που σαν ιντερμέδιο βοήθησαν στην κατανόηση του έργου, επισημαίνοντας το χάσμα του ιδιώτη επιχειρηματία και του χαμηλόμισθου.

Για 7η χρονιά παράγει Τέχνη, Πολιτισμό, Ποιότητα.

Είναι γνωστό σε όλους ότι η Θεατρική Σκηνή Ελευσίνας έχει αποτελέσει όχι μια φορά αλλά κατ' επανάληψη, αντικείμενο θετικού σχολιασμού στα πολιτιστικά κοινωνικά δρώμενα της Ελευσίνας. Η πορεία της Θεατρικής Σκηνής αποτελεί ένα άριστο δείγμα, του τι μπορεί να προσφέρουν οι άνθρωποι που πραγματικά ενδιαφέρονται, αγαπούν και μπορούν να παράγουν τέχνη ποιότητας.

Οι θεατρικές παραστάσεις μέχρι σήμερα κρίνονται εξαιρετικές και αυτό είναι κάτι που δεν εκτιμούμε μόνο εμείς, αλλά και το θεατρικό κοινό τόσο σε τοπικό όσο και σε υπερτοπικό επίπεδο.

Η σημαντική αυτή προσπάθεια αποτελεί πολιτιστικό απόκτημα για την πόλη της Ελευσίνας, και η πορεία πρέπει να συνεχιστεί ανοδικά όπως γίνεται μέχρι τώρα. Επίσης θα πρέπει να ανανεώνεται με νέες συμμετοχές δημοτών που λατρεύουν το θέατρο και έχουν έμφυτο ταλέντο που μπορούν να δώσουν άριστους καρπούς στην θεατρική τέχνη.

ΕΠΙΚΑΙΡΟΤΗΤΑ - Νοέμβριος 2012

Ιάκωβου Καμπανέλλη “Το Μεγάλο μας Τσίρκο”

Τα κείμενα της ενότητας “Ο Τύπος έγραψε” είναι αποσπάσματα από κριτικές και σχόλια που δημοσίευσαν οι εφημερίδες.

ΚΑΤΑΓΡΑΦΗ

2007

Δημήτρη Κεχαϊδή «Το Πανηγύρι»

31 Μαΐου 1 και 2 Ιουνίου ΘΕΑΤΡΟ ΣΤ' ΑΛΩΝΙΑ

2 Ιουλίου ΧΑΪΔΑΡΙ

18 Σεπτεμβρίου ΜΑΓΟΥΛΑ

20 Σεπτεμβρίου ΑΙΣΧΥΛΕΙΑ - ΠΑΛΑΙΟ ΕΛΑΙΟΥΡΓΕΙΟ

30 Σεπτεμβρίου ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΠΟΝΤΙΩΝ ΕΛΕΥΣΙΝΑΣ

ΘΕΑΤΕΣ: 2200

2008

Ρουτζάντε «Οι Χωριάτες»

29-30-31 Μαΐου και 1 Ιουνίου ΘΕΑΤΡΟ ΣΤ' ΑΛΩΝΙΑ

28 Ιουνίου ΧΑΪΔΑΡΙ

5 Ιουλίου ΝΙΚΑΙΑ

13 Ιουλίου ΑΝΑΓΕΝΝΗΣΙΑΚΟ ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΡΕΘΥΜΝΟΥ

6 Σεπτεμβρίου ΚΗΦΙΣΙΑ

8 Σεπτεμβρίου ΜΑΓΟΥΛΑ

19 Σεπτεμβρίου ΑΙΣΧΥΛΕΙΑ - ΠΑΛΑΙΟ ΕΛΑΙΟΥΡΓΕΙΟ

ΘΕΑΤΕΣ: 3800

2009

Μποστ «Μαρία Πενταγιώτισσα»

18-19-20-21 Ιουνίου ΘΕΑΤΡΟ ΣΤ' ΑΛΩΝΙΑ

8 Ιουλίου ΝΙΚΑΙΑ

11 Ιουλίου ΚΑΣΤΡΟ ΒΟΙΩΤΙΑΣ

30 Αυγούστου ΑΜΦΙΣΣΑ

16 Σεπτεμβρίου ΜΑΝΔΡΑ

19 Σεπτεμβρίου ΑΙΣΧΥΛΕΙΑ - ΠΑΛΑΙΟ ΕΛΑΙΟΥΡΓΕΙΟ

22 Σεπτεμβρίου ΜΕΓΑΡΑ

ΘΕΑΤΕΣ: 4200

2010

Σωτήρη Πατατζή ΔΟΝ ΚΑΜΙΛΛΟ

3-4-5-6 Ιουνίου ΘΕΑΤΡΟ ΣΤ' ΑΛΩΝΙΑ

3 Ιουλίου ΟΙΝΟΗ ΑΤΤΙΚΗΣ

17 Σεπτεμβρίου ΝΙΚΑΙΑ

18 Σεπτεμβρίου ΑΙΣΧΥΛΕΙΑ - ΠΑΛΑΙΟ ΕΛΑΙΟΥΡΓΕΙΟ

ΘΕΑΤΕΣ: 2200

2011

Γιώργου Χασάπογλου ΚΟΥΡΑΜΠΙΕΔΕΣ

16-17-18-19 Ιουνίου ΘΕΑΤΡΟ ΣΤ' ΑΛΩΝΙΑ

11 Σεπτεμβρίου ΑΣΠΡΟΠΥΡΓΟΣ

19 Σεπτεμβρίου ΑΙΣΧΥΛΕΙΑ - ΠΑΛΑΙΟ ΕΛΑΙΟΥΡΓΕΙΟ

ΘΕΑΤΕΣ: 2300

2012

Ιάκωβου Καμπανέλλη ΤΟ ΜΕΓΑΛΟ ΜΑΣ ΤΣΙΡΚΟ

21-22-23-24 Ιουνίου ΠΑΛΑΙΟ ΕΛΑΙΟΥΡΓΕΙΟ

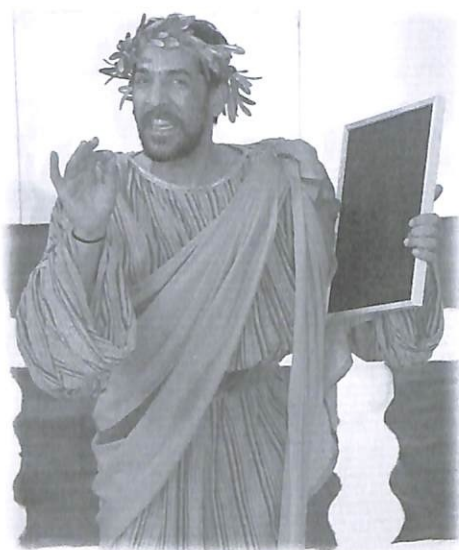
21 Σεπτεμβρίου ΑΙΣΧΥΛΕΙΑ - ΠΑΛΑΙΟ ΕΛΑΙΟΥΡΓΕΙΟ

23 Σεπτεμβρίου ΜΑΝΔΡΑ

ΘΕΑΤΕΣ: 4200

Δεν κάνουμε θέατρο για το θέατρο! Δεν κάνουμε θέατρο για να ζήσουμε.

Κάνουμε θέατρο για να πλουτίσουμε τους εαυτούς μας, το κοινό που μας παρακολουθεί κι όλοι μαζί να βοηθήσουμε να δημιουργηθεί ένας πλατύς, ψυχικά πλούσιος και ακέραιος πολιτισμός στον τόπο μας.

Μόνος ο καθένας μας είναι ανήμπορος. Μαζί ίσως μπορέσουμε κάτι να κάνουμε. Το θέατρο, ως μορφή Τέχνης, δίνει τη δυνατότητα να ευνδεδούμε, να ευγκινήσουμε, ν' αγγίξουμε ο ένας τον άλλο, να νιώσουμε μαζί μια αλήθεια.

Να γιατί διαλέξαμε το θέατρο σαν μορφή εκδήλωσης του ψυχικού μας κόσμου.

Κίερος Κοντ

Ευχαριστούμε θερμά:

Το Γιάννη Μποσταντζόγλου

Τη Θριάσιο Μουσική Σχολή

Το Καλλιτεχνικό Εργαστήρι Ελευσίνας

Το Μύρωνα Μαραγκάκη

Την Kariotis Audio & Lighting

